

LIX.

B e t æ n t n i n g

over

Forflag til Lov om Bortfalq af Jorber, som ere henlagte til Præste- embederne i Folketirken.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 13de April 1875).

Efterat de tvende almindelige Lovforslag om Landsbypræsternes Lønning, som vare forelagte af Regjeringen og af flere Folkethingsmænd, ere forkastede, har undertegnede Udvalg, som var nedsat for at overveje og afgive Betænkning over hine Lovforslag, haat det Hveru ogsaa at ytre sig om det ovennævnte, til samme henviste Lovforslag.

Dets 5 første Paragrafer indeholde i det Bæsentlige de samme Bestemmelser med Hensyn til Salget af Præstegaards-Jorberne ved Embedernes Ledighed og Raadensaarenes Udløb, som fandtes i de ovennævnte større Lovforslag, og det maa indrømmes, at der om denne Del af Lovforslagene ikke var nogen Meningsforskjellighed mellem Ministeriet og Folkethinget, ligesom Landsthinget eiheller i tidligere Samlinger har erklæret sig imod disse Bestemmelser. Udvalget har imidlertid forment, at det vilde være mindre hensigtsmæssigt at gennemføre den saa ofte behandlede og saa længselsfuldt forventede større Reform stykkevis. Man maa haabe, at Enighed angaaende en almindelig Lønningslov for de folketirkelige Embedsmænd dog vil lade sig opnaa inden en altfor lang Tid, og man tør derimod ikke hengive sig til Haabet om, at det foreliggende Brudstykke vilde, løstrevet fra sin Forbindelse med den øvrige Del af det større Forflag, kunne gennemføres hurtigere og lettere. En saadan delvis Ordning af Lønningsagen vilde nemlig kræve forskjellige nærmere Bestemmelser for de tilbagestaaende Lønninger, naar det hele Forhold ikke skulde forvirres eller forrykkes. Men saadanne Bestemmelser anser man sig ikke istand til at bringe i Forflag. Udvalget kan saaledes ikke tilraade denne Del af Lovforslaget.

Derimod skal Udvalgets Flertal (Buch, Clausager, Tjorb, Hansen, Jensen, P. Nielsen, Th. Nielsen og Olsen) tilraade en Lov overens-

stemmende med det foreliggende Lovforslags § 6. Naar en Lov om Præsternes Lønning udkommer, vil den kun træde i Kraft for de enkelte Embeder, efterhaanden som disse blive ledige. Der vil saaledes hengaa omtrent en Menneksaalber, inden dens Bestemmelser ville være helt gennemførte, og skjøndt dette efter Forholdenes Bestaaenhed ikke kan være anderledes, tør det dog antages, at der vil være Enighed om, at Overgangen fra den nærværende forældede og i saa mange Henseender lidet ønskelige Tilstand til den mere tidsvarende kan forforktes saa meget, som det uden at krænke Nogens Rettigheder kan lade sig gjøre. Den paatænte Reform har staaet paa Dagsordenen i en længere Aarrække, og skjøndt det maa forventes, at den vil kunne vinde Stadfæstelse gennem en Lov inden meget lang Tid, saa er det dog endnu fremdeles usikkert, naar det vil ske. Det er derfor efter Flertallets Formening saameget ønskeligere at forforkte Overgangstiden mellem en saadan Lovs Udkommen og dens fuldstændige og endelige Gennemførelse, saameget som det uden Betænkning lader sig gjøre, og hertil vil en Bestemmelse som den i Lovforslagets § 6 indeholdte formentlig være særdeles hensigtsvarende. Herved vil nemlig Overgangstiden strax tage sin Begyndelse, saa at den, naar Loven maatte udkomme, vil være et Aar kortere for hvert Aar, der endnu hengaaer, inden det lykkes Lovgivningsmagten at komme til Enighed om den.

Mindretallet (Brig, Casse og Holstein-Holsteinborg) kan ikke tiltræde det af Flertallet i Henseende til de Præster, der herefter ansættes i et geistligt Embede, stillede Forflag. Vi skulle ikke her indlade os nærmere paa det Spørgsmaal, om ikke Staten vilde handle ubilligt imod dem, for hvilke den aabner Udgang til Ansættelse i Em-